

Predikan i Kindaholms församling 2017 av Tobias Bäckström

Fastlagssöndagen

”Kärlekens väg”

Höga Visan 8:6-7

2 Kor 5:14-21

Mark 10:32-45

Ps: 135, 45, 784, 137

”Alla andra gör så”. Vi känner igen argumentet, särskilt kanske som föräldrar. Hur andra gör blir ett argument i sig, det blir en norm som vi rättar oss efter. Det är så vanligt i vilken debatt som helst att vi inte tänker på det. Det som andra värdesätter, det tycker vi automatiskt är viktigt. Omgivningens tänkesätt smittar av sig på oss.

Men idag handlar det om ett helt annat sätt att tänka och vara och som Jesus introducerar för oss. Det är den omvända ordningen, den uppochnedvända världen. Det är kanske inte så konstigt att det tog lite tid för lärjungarna att förstå vad han menade. De var nämligen också fast i det vanliga mänskliga tänkandet.

I alla kulturer har man på olika sätt upphöjt vissa medlemmar genom att skilja ut dem från de andra. Det kan ske med hjälp av titlar, kläder, positioner och materiella fördelar. Här i dagens evangelium handlar det om platserna till höger och vänster om kungen. De platserna var hedersplatserna där de viktigaste ministrarna och rådgivarna satt.

Det var förmodligen detta som Jakob och Johannes hade i åtanke när de efterfrågade dessa positioner, de tänkte att Jesus, nu när han var på väg till Jerusalem så var det för att ta makten och själv bli kung i Jerusalem. Och nu passar de därför på att hålla sig framme för att få så bra positioner som möjligt när det väl är dags. Att de andra blev förargade berodde nog knappast på att de inte värdesatte detta, det handlade nog mer om att de inte ville bli snuvade på de platserna.

Det är alltså som om de inte hört vad Jesus precis sagt till dem: här har han precis förklarat att han ska bli dömd till döden, spottad på, pryglad och dödad. Alltså precis motsatsen vad lärjungarna hade förväntat sig. Han tänkte inte driva ut den romerska ockupationsmakten, han kommer själv bli utlämnad, lida och dö. Han kommer inte *ta* makten utan bli *utlämnad* till makten.

Lärjungarna tänkte alltså som alla andra, som det övriga samhället. När Jesus kallar till sig dem för att förtydliga sig bekräftar hur alla andra tänker: ”de som räknas som härskare, de har makten”. En självklarhet, ingen förnekade detta. Men så lägger Jesus till: ”Så är det inte hos er”. Bland lärjungarna är det annorlunda. Den övriga världens värderingar ska inte gälla bland dem. ”Den som vill vara stor bland er skall vara de andras tjänare”. Alltså precis tvärtom vad som annars gällde. Och mönstret för detta är Jesus själv: ”Människosonen har inte kommit för att bli tjänad utan för att tjäna och ge sitt liv

till lösen för många.” Han kommer med en ny sorts makt till världen en makt som bygger på självutgivande kärlek.

Det går inte att besegra de vanliga härskarna med deras egna vapen. Eller, det går visserligen men istället för ett nytt styre får vi bara *mer av samma*. Om Jesus samlade på sig en armé och drev ut romarna med våld, skulle inget i grunden förändrats, vi skulle fortfarande ha ett styre som bygger på våld och rädsla.

Vi har sett det så många gånger i historien. En diktator har störtats och folket har jublat, bara för att se hur rebelledaren tar makten och blir en ny diktator, kanske värre än den förra. När en makt störtas med våld av en annan makt har alltså inget förändrats. Fortfarande är det furstarna och härskarna som har makten, de har bara bytt ansikte.

Det är inte den sortens makt Jesus var ute efter. Visserligen såg han sig själv som kung och han talade om ett rike. Men hans rike skulle fullständigt rita om kartan. Det rike som *han* introducerade bygger inte på arméer, på våld och kraft. Guds rike bygger på Guds självutgivande kärlek, en kärlek som Jesus visar på korset. Istället för att ta makten, utlämnar han sig till den. Han utmanar makten med *maktlöshet*, även om han hade kunnat besegra alla jordiska härskare avstår han från detta.

Han kom inte för att bli tjänad utan som tjänare. Och inte vilken tjänare som helst, han gjorde den yttersta tjänsten för oss: han lät sitt liv bli till lösen för många, för oss. Det är kärlekens väg som Jesus nu introducerar i världen, kärlekens väg, till skillnad från våldets väg. Kärlekens väg skulle leda honom till korset. Jesus besegrar våldet genom att kapitulera för det. Jesus besegrar döden genom att gå in i döden.

Så Jesus visar vad verklig kärlek, *självutgivande* kärlek. Men nu bjuder han in dig att gå samma väg. Kärlekens väg är ingen enkel väg, att följa Kristus innebär ibland att gå emot strömmen. Men går vi in på den vägen så kan vi vara förvissade om att vi inte är ensamma. Det finns en som gått *före* oss och som går *för* oss.